

1. גור אחד בידראל

בBORI אפרים ליד הקביש המוביל מגלעד לדליה, צומח יער, אשר ניטע ע"י הקק"ל, בשנות 1947. יער שכמותו ישגש מאות בכל הארץ, פנוות יrok המשתרעת את גווניו השופט. על פי רוב נציג שרט לפניהן, למדך לזכרו של סי ניטע היער.

כך מכבד עם את ידידי הגדולים, לא באורתה כבוד ומצבודת אבן, אלא בעדרות החיים של מעשה יצירה. מאות שנות ארך גור אחד זה ליד גלעד קשור במינוחך עם שם אשר י"ש להעלוות מתחום הנשיה: ההולנדית גוף וסטראויל.

גוף וסטראויל איבנו דינאי גם איבנו נדבך של קניינים בשםינט, אך לא ציוני ואטי לא יהוד; אך מידה שלו הייתה זו הנשכחה כה מהר היום: אהבה האנושות. אהבה זו היא, היא אשר קשרה את גוף ג'. אלינו. אין נוכל אהרת להבין את החמסנותו ללא חטא להצלחת יהודית, עצדה לבני אדם, למרות שבאותה תקופה לא נרא כל סיכוים להתריד כבגד הגורל. הצלחת של יהודים אשר נצאו באדריכלי הנאים, ללא בגין דבוחסר כל, העזרה ליהודים נחשבה למשה פשע ועבשנות. וכך עלתה לו לירוק: הוא נרצה; כי מעשה היה מרוי ומרופת, בו אף הולנדים אחרים היו איתו ואמ' הקדיבנו כמוהו רוב קרבנותן אך חלק קטן טיהודיה-25000 מונה 140.000.-.

למרות זה ניצל בהולנד אך גולן קטן טיהודיה-100.000 גולדן רביהם. האובייב היה אדי' ובם בארץ היו כוחות נוגדים רביהם.

שarity הפליטה הקטנה הזאת אסירתה תורדה על העזרה שהושטה, וחוזתו מזאת את הבני היפה והקרוב לה ביחס בסמליותו: נטיעת יער בישראל. בשנות 1946 בוצע מפעל גדור בהולנד, בו השתתפו הולנדים כיהודים, וחוזתו מטירה 100.000 גולדן לkek"ל.

במקומות מתאים ליעד זה נקבע אחד המקומות המשטחים, בהם ישנה קבוצה מלאה אשר ניאלו בעדרתו של ג'. - קבוץ קבוץ הרא אחד המרכזים הגדולים. וכן שולט ביום י"ג וסטראויל ע"ש סביבה כולה, שוחר בחיי גום גומי של חברי בלבד, והמ לעולם לא ישבחו את אשר היה לא את השם ונק' לא את ההצלחה.

היום, 10 שנים אחריו מותג של ג'. מזיבים אנו הניצולים אבן פשותה לזכרו וגנו שמחים כי אשתו וילאי אשר השתתפה במפעל ההצלחה בימיה שורה, תהיה איתנו.

2. תנועת החגיגות החלוצית בהולנד

ברלנו יודעים: בז'ן, מזקה חמ"ד מתחברת קבוצה בither עוז ומחפש את החזק בקדמה להחטף להדרותו ולעדרתו. כך הביאה שורת היטר לעלי החזקה של האירוניות. רק ה"ז יכלה לתה ליהודים פתח להצלחה ולהחזיק... בחרונם העממי. ובתוךן חנוכה זו היה החלוצים אשר הוו את החזק הצעיל. משמפיין קלבסי הנאים אימה באירועה הייתה רק קבוצה אחת בין היהודים אשר לא אמרה נושא זהביה החגיגות אמיצה: הבוער החלוצי. כך היה בפובלין ונק' בהולנד לא היה אחרה. אמנם בארץ זו היה החוג העוס בפעול ההצלחה מזומצט, אך הרעיון האירוני-וביחוד החלוצי-ההצלחה בחינוך החזק. הלא החרות ביא בדרות!

GFH

יתכן רחיגיות זו היא אשר משכה אליו את ג'. ר. זאת היא גם הסיבה שהשarity הקטנה של היהודים ההולנדים המואלים מציבה את היד לזכרו לא בהולנד אלא בישראל. מי עוד יכתוב תולדות מלחת היהודים 1939-1945?

כִּי בתקופה זו לא רק סבלו כי אם גם לחמו. ואפייה של מלחמה זו היה מותאם לנתנאים של כל ארץ וארץ. אין למדור מפעלים כלל בתוצאותיהם המוחשיות והבלתי אמצעיות.

אולם יש לומר, כי עוד בזמן המלחמה עלו קרובי ל 100 חלוצים אראה, ומלבדים טפלו במאחיתם עשל שלוש מאות אחרים, מהם מכאן ממקומות מחבוזה. גאנזאך זאת היא האלה אשר אין לזלزل בה. אין נתאפשר הדבר? הזרות לקיומה של חגועת "החלוץ", אשר מעעם מהזחה, בכוח אירוגונה, אופי של חבריה, היתה הבושה הסבוי של מפעל ההאלת וחחנגןדרות לנאצים. היכן היו מבהיבי ינדות הולנד? גם שם היה קיטס' יונדררט" שהיה מוכה טבוריין. אין מתקיד למחוץ ביקורת, אך בדטה לי שהיהודים ה"מחושבים" והשביעים של המאה ה 20 לא היו מסובלים לאזיב כגד רצון המשדרה הקבאי ומהתווך של הנאצים, עד מה חזקה אשר יכולה לעורר החנגןדרות.

הכובשים הגרמנים הסתיירו לראשונה את פניהם האמיציות. באשר קרו לרכוש את אהמת ההולנדים. הם עזבו חיללה את היוצרים לנפשם. לבן לא קל היה לה"חלוץ" לקבוע מיד את עמדתו. אך בו בזמן שכבר החלו הגורושים המשיך ה"יונדררט" באופיו הפטור, אולם עיני ה"חלוץ" נפקחו עוד ברגע האחרון. בזמן בו נשלהו אפרוני ההירה הטורפת אם אם אל כל ינדות הולנד, בשיטתיות וביסדיות, בחישוב קד, אשר כיוות נחשב לדבר האיום בירוח בכל התהליין, ניסתה החלוץ להציג את הניתן להאלת. אז אידע אשר לא יאמן: קיהודים ראו שאינכם עומדים בלבד בפזובים בשנותם. בפברואר 1941 מרצאה השביתה הכללית הידועה של פועלם אנטדרם כמחאה נגד בחילוח הרדיופוח של הנאצים את היודים. בעיר אנטדרם חיו רוב יהוד הולנד ובה אף פרולטריוון יהודי. רגש הסולידריות של הפועלים קומוניסטי כטואיאלייסטים, עם חבריהם היהודיים הביעם לאחן בנסקם זה הכבד ביוחר, למראות שפראש נראת כי אין כל סיכויים למאבק זה נגד הכבש וכוחו האבאי.

אהדה זאת את הנירדרפים אולי ייחידה בכל תולדות היהודיים וההולנדים וטיהה בעדרה פעילה של אלפים מכל שכבות האוכלוסייה, למראות הסכנה לחייהם הם. אף אם דבר זה מובן מבחן מוסקית - מי מחי עם על פי משפט של ספרי קודש כלכך אין די הערכה בפינו לבישה זו. אף אם אروع מקרים של בגידה וניצול המבז - העם ההולנדי בכלל הראה את עצמו דואז למסור בשורת העמים הנלחמים למן אחווה והומניות. על כן ליננו לדרש לו חודה.

היד העוזרת הוושתת ואלפי יהודים תפשרה בחבאות בתים הולנדים. ובמקרה של ה"חלוץ" על ידי הקמת אירגון שאפשר במילן הזמן להבריה שטrix הארץ חלק גדול של הנער החלוץ.

כמה קל לכתוב זאת היוט במסגרת של סקירת העבר: ארגון החנגןדרות. היה ארין למցוא מקומוה הסתר, להציג בסוף וכרטיסי מזון, לדאג לגירות מזוייפם - או אף לגנוב נידות אמיץם מידי הגרמנים כדי שיוכלו חברים להמלט אל מעבר לגבול. ואסור היה בכל אלה את צרכיהם ובעיתו האשיות הרבות של כל יחיד, אשר לעתים היה בודד ועריר. כמה סבל, חרדה ופחדים נטלו על עצם, כמה גבורה, יושר ואומץ הרואן האדריך.

כל אלה אשר לקחו חלק במעשה הגדול של החנגןדרות לכובנות האו-

שידי פעם לבשה התנגידות זו צורות אחרות במרוצת הזמן; בהתאם לאופים של מנהליה. ולזכרים של הרבע – אף עד מאבק גלווי. רבים ממייטב חברינו נפלו חלל. מי יוכל לתריר את כלוון העצבים, הכאב לא דמעה עת שמענו שוב ושוב על חבר שטאפו? ! באופין מיוחד פגעה בנו מותן של שושן (יראכיים סימון 'יכין') (כחבר מסכמי של "החולוץ" ומדריך של קברות נורער האלייה הוא ייחד עם המדריכים האחרים להסתיר את 50 התגניבים של בית עלייה הבוגר בלוסטרט, ימי טפודים לבני שהגסטפו רצאה לפצצת את הבית. שושן היה בראשון אשר עבד בשיטתיות בהקמת מפעל ההוצאה. אחרי שהצליח מספר פעמים לעبور את גבולות בלגיה וצרפת בחפשו אהרי דרכי ברייחן; נתפס שושן בחזרתו להקלג' בידי הגרמנים והחאב בבית מבלא כדי לא למסור את חבריו.

3. יוף וסטרויל / אדם יוזא דופן / מירוח במיינץ.

לרגלי פועלתו של שושן האלהם של חניכי עליית הנוער בלוסטרט אבו פרושים לראשו את י.ו. והוא אפשר ע"י עזרתו וקשריו הענפים בכל הארץ את הסתרתו של כל ילדי הבית. והוא הפך לאט לנפש החיים של פועלתו הבלתי לבליה של "החולוץ" ההולנדי. מי היה י.ו. ואילו אידאלים הניעו לו חור על קיומו המסתור והבטוח וาก לשבן את משפחתו, כדי להוציאו יד ליהודי הגרדים המזוקת? וראי אין קורות חייו קורות חי איש רגיל. שוב ואבו רואים את קן דמותו האפיגי אשר לבו אופר יודה מבל; אין די בקיום אידאים בלבד; יש גם להבשים והעמיד את עצמו לרשותם. בכך אמר רואים שאהבת החופש ואמורתו באדק ובשוריוון כל בני האדם, מזראות בטווין בכל מערכו ופעולותיו.

הוא נולד ב-25 ליינואר 1899 בעירה הולנדית. כבר בבית הוריו קיבל חינוך מושתת על האידאלים הנוצריים ועל ערכי המוסדרים של החנ"ב. הימה זאת החתחחות טבעית – בתקופה של מהפכה פצעית – אשר הזבי לה את וסטרויל האעריך דרך חנוכה הבהיר הסוציאלאיסטי אל הדתית – קומוניסטיות, אשר נוצרה בהולנד בשנות העשרים, אז; כשудין נמצאה כל התגובה הסוציאלאיסטי בהתחתחות תוטסת וטרם קפה על שמייה. ו. יאַה מורה יהודו ההולנדי. משנקרו שם למורי שרות בזבאג, סרב לשאת נשק, כי השקפותו היסודיות היכחה מבוססת על חורר אלימות. הוא נמלא בבית הסוהר ורק אחרי שנחטים וחזי חזד להולנד. שם כה במוראה בבית ספר מירוח בשם "דה ורקטלאטס" (מקום העבודה) שהיה ראשון במילנו הולנד. ב"י"ס זה מתפקידו היה להגישים שירות חדישות של חיבור ולימוד.

בגרמניה, בינהם, על היטלר לשולטן וארחו בי"ס קלט ילדי פליטים יהודים. כך הגיע י.ו. לעניין ארבעון "מפעל הבוער לעזרה ילדי פליטים יהודים" ליד בית י.ו. זה הוקמה מחלוקת מיוחדת לילדים אלה, אשר עם אחדים מהם נפגש יופ בנסיבות חזק מפעל ההוצאה שלו. בספטמבר 1940 נ常委会 מנהלו של בי"ס מוסטורי ברוטרדם. אז כבר עברה המלחמה על הולנד; אך ו. סרב כמנהל בי"ס לבצע כל פקדת המפלגה בינו יהודים לשאים יהודים. כך ניצירה דרכו שהובילו להחט��ה הגמורה של אשיותו להצלחת של הנירדרט. התגעגע העיקרי לא היה כ"כ באחדתו ליהודים, אלא בפגיעה ברגש האדק. הוא לא יכול היה לנהלי בית עלית חלש הנירדרט על ידי חזקים ואדיירים. כך קשר קשרים עם שושן האבורע בלוסטרט ובמיוחד נחשף על עמדתו אל החלוץ. הוא איש מ"חוץ" התה אשר לא כל ספק בשפיעה על מונחים אל החלוץ. הוא איש מ"חוץ" התה להביך את מניעו. גם בחליפת המכתחבים עם שושן קלט את הרעיון התגניבים והחולוצאים. פעם הדגיש שאנו יכול לחפש שבתקופה זאת יהודי איין יכול לדעת היבן יעמוד.

יחד עם עבודתו בבייה"ט עמד זו. כבר במרקזה של הפעולה הבלתי ליגלית של הקבוצה החלו יצמוץ אוחזו איש אשר עוד לפני שעה מספר עמד ולמד בתחום אוניברסיטאות, עבר בחשכה למחזקה את גבול הולנד=בלגיה עם מסטר חבירינו. בכל המאבטחים היה שקט. התנהלות השטילה עלינו מادر. הוא לא פעל ע"י דברינו אע"ר גל ירי מעצים, כי אם בעיקר ע"י אישיותו. הוא החשיב כל פרט בחיה' וניתה להבין כל אחד. על כן רחשו אליו אימון כה רב. יוזף הקשיב לכל, האין ובזאת חמייד עזירה.

לייד יוזף פולה ויליאם איסטו, כפומו בעירנאות, אך על פי דרכם המיזחית. היה ביתה מושבם במקסן ביתה, שלושה ילדים וחיכתה לדיביע. אך לא לייאות הי' יוצאת לעזרה, למזוודה מקומת מחבשו ולטפל במיסתריהם. אך לא הזכיה את ביתה שהיה חמץ מלא חבריהם שנמצאו בסכונה, שותפי פועלם שבאו להתייעצות סודית או כאלה שלא היה להם קורתגן וצריך היה לעזרה להם. ארין לחבין מה פירוש לסבון את אושר הביה' כדי לעזרה לאנשי זרים. וכך גאנטה ויליאם בשנת 1943 בעת נסיוון לשחרר חברה מידי הגסטפו. היה נשל למחנה ריכוז ואח"כ ארכנסבריך שבגרמניה. גם בשבייה עוררה כבוד אצל הכל עקב התנהלות הנפלאה. בסוף המלחמה חזרה להולנד.

ובמי מלבד יוזף היה מושך בפועלם המחרת, גדריך ע"י המשטרה, לאחר שנאסורה ראייתו, לאחר שהיא גאלץ להסתיר את ילדיו כפל שעשה אם ילדים יהודים? בפתחה מרצ' הקדים אותו עצמו לפעל ההאלת, אחרי שהגסטפו הפש אחורי. הוא התחפש בזקן ומקפאים וכי בעצמו ממחתרת וכך אזהה עם גצל יהודים אזההו אטורה.

למרות עבודות הולכות ורבות בהנהלה ובאיירגון ושורותיו המרחב והלאן. רבים מדי הממות אשר צריין להזיכירם פה, אך חמץ עלן כוחות חדשים במקורם הנורומי. מaphaelים דרכיהם חדשנות לעבור את הגבול. מקרים ע"י המחרת הבלגית והצדפתית וסוזן סוזן נפצעה הדריך לسفرה שהיה הדרך לחופש. כשפברואר 1944 עברה קבוצה של חברי מוהולנד את דרכ' חלאות והסכנות מעל לפירינאים לספרד, בא. ג'.ו. זמן קצר לפני טבאסר ייחד עם כמה חברי. לבול הולנד = בלניה, כדי להפוך מן חברי לפני עברים לספרד. בהרי הפירינאים עמד בין 25 חברים. הוא באילו נבא את גדרלו, כאילו ראה בפרידה זו להוכחה ש████████ן אתה למתיד את עמדתנו ודרכו, לנו לניצוליהם, את הדריך היחידה להערכה אותה קרויה ככירה: "אתם נמנאים והשמדה. דבריו המועטים בהזדמנות זו היו לחוויה ככירה: "אתם נמנאים כתה ימם מועטים לפני שחזורכם. בקרוב חובלו לפחות את תפkidכם בבני הארץ וביצירת המולדת לבני יהודיה העולם. לכולכם אני מאמין כל טוב בדריכם זאת. אל msec או את החזרים אשר בלעדיה לא הייתם יוצאים להפץ. אלה אשר נתנו הכל, הרבהם אשר כבר מסרו את נפשם, כדי שתוכלו אתם להשיב את המטרה. תבנו שם את ארצכם ובזה מסטיבו את מפעלם". זכרו זאת שיאו, השמן וכל האחרים אשר הקרבו אתה עבטים למענקם; זכרו את כל המזוקה בעולם וחבנו את ישראל כל שלא מהיה שם מלחמה, אלא עבודה ולחם לבול. לדעתך זריכים יהודים ככל יוזרים להחום את אורתה מלחמה. סוביילית באורות שוגרות. לכולכם אני מאמין אלה להפץ לחיה' איזור וחריות".

בעבור יוזרים הגיעו אורה קבוצה אחריו תלאות רבות לספרד. אחריהם באו גוסטגראט אירע שהישוב יכול היה לקלוט בספטמבר 1944 עליה של כ 80 חולזים מאירז'ט האבזש. אך החלטה זו לא יכול היה יוזף כבר לראות.

הוא אשר העביר חברי כה רבים דרך הגבולה, נתפס במעבר הגבול יחד עם 2 חברות של עליית הגוער, ואחרי חקירות אינפקת הובא לאותו מבחן

ריכוז בז' ישנה אף אישור. מיד יבוא חברי האירגון למסות לשחררו. הצלחנו לקשור קשר, אך הרוגה אשר הבריח את מכתבינו מהמחנה, נחפס. עכשו הצל משחק אבזרי. הגיטטו השטוח במרגול, אשר חדר לאירגוננו באמצעות לבאע את שחרורו של יונק. במקומו המכונש חמיו ועד הופעה הביסטונו וכן נבלו בידיהם ברגע שחרורו של יונק עוד 4 חברים ושני עוזרים לא יהודים.

וכך נחרץ גורלו של יונק וווטרוייל. ב-11 לאוגוסט 1944 נורה ביער בקרבת הממחנה.

3 "אל תשכח"

מפני מה הדגיש י.ג. מילימ אלוי במינוחך לא היה מאופיו להביע שהניצולים יעדיצו גיבורים ויאדירו את חברים שהקрайבו אותו עצם לפצעם בחובת המובנת מלאיה. אנו מזאים בין הקרבנות אשר נחנו נפשם למען החופש האנושי שהיה אז עניין האלחוט של יהודים. ועל כן זכאי הוא מאיין כמושה להמנעות בין שוררות מצילי ישראל ועלינו להזהות על מושגנו מהות דברינו. בין שנים עברו והמאורעות כבר הפכו היסטוריה. דאגות אחריות עומדות ברום עדטן. אנו חיים בהזעם וכבר שכחנו היום, את אשר פעלנו אחים. כה בקהל אנו נוטים היום להתחחש לאידאלים, מעם היינו אחים שליכים נפשנו מבגד. אבל הנה החליפנו חום חייהם נקרע, אולם קיניניהם הרוחני משבן. בהםם ורעים נזותיהם נמסר לנו לחיקם אחריהם. רקחנו איתה את כל ערביותם למסרט לידיהם ולידיי לדינו. הלא בזאת החיים שביבאותם של הנאצים לאפשר להמית אדם אך אין להשמיד את חזונו. אלה נסודות הלהת אל העולם ומזאים אהדחות בכל מקומ שבו מזבים דוממים הדורשים תגבורת דומה.

עלינו להשמיר מדבר אחד: להפוך זו מליצה שחוקה. היום, במכתב של פירוט מעמד המועלם, הן מבחינה לאומית ובין לאומית, בתוך עולם הנראה בחומר בחנזה הולכת וגוברת לקדמת השפה עצמי, אין חד לקרים את הטולידריות להומניות ולבדק. האם הימת דוגמתה של י.ג. וכל יתר ההולנדים, של חברי החלוץ לשוא? חי אלפים ניצלו, מאות נשמרו לבניין ארצנו, לשם מה? לפחות דעת מה עלינו לעשות משנקרו פעט. כל אלה נחנו לנו את החזקה אשר בלעדיה איש מאיחנו איינו יכול לחיות, שבשעת המבחן הקשה, בשעת הייאוש הגדול, אין בני אדם רצין למגרדי. מה שלא יקרה ימאותן עוד עשרה צדיקים. לבן בל נסכח ושבנו לבניינו על סובלנו ועל שייצנו להיות בני חווין. אם אשר ישבה אנשי אלה לא היה זכאי להגאל בידיהם.

גדעון דרור
בלעד

ט' 1954

GFH